

جنگ ، صلح و تعدیل ساختاری

(دیدگاه اتحادیه نیروی کار پروژه ای)

برخی از همکاران طی نامه‌ای به اتحادیه نیروی کار پروژه‌ای ، پیشنهاد دادند برای دفاع از صلح و محکومیت جنگ طلبان در شرایط بحرانی کنونی ، اطلاعیه‌ای با امضاء کارگران آماده گردد . اتحادیه نیروی کار پروژه‌ای با جمع بندی نظرات همکاران ، این دیدگاه را منتشر می کند .

اتحادیه نیروی کار پروژه‌ای اعتقاد دارد :

تنها شرایطی که امکان رشد و توسعه علمی - صنعتی - سیاسی را برای همگان فراهم می‌سازد ، صلح است . صلحی که همه نیروهای اجتماعی بتوانند نگرش های خود را بدون محدودیت در جامعه مطرح کنند و با شیوه اقناعی به تفاهم اجتماعی برسند . وضعیتی که تار و پود یک ساختار پویا و خلاق را برای جامعه ما فراهم می کند . ولی شرایط عینی جهانی به گونه دیگری است . واقعیت ها بیان گر این حقیقت تلخ هستند که امپریالیسم به سرکردگی یانکی‌ها ، مناسبات نئولیبرالیستی را با قدرت نظامی- اقتصادی و تحریم های همه جانبه به جهان عقب رانده شده تحمیل می کند و این مناسبات دیکته شده از سوی قدرت های بزرگ اقتصادی است که جهان را با بحران های فزاینده زیست محیطی ، اجتماعی و سیاسی درگیر کرده است . از سوی دیگر حاکمیت کشورهای عقب رانده شده هم متاسفانه راه را بر آزادی اندیشه و همیاری مردم بسته‌اند . از این رو از همه امکانات علمی اجتماعی برای مقابله با توطئه‌های قدرت های امپریالیستی محروم نموده است، لذا باید در جست و جوی علت اصلی و عمده‌ای بود که شرایط موجود معلول آن است .

ما اعتقاد داریم که سرشت همه این نابه‌هنجاری های جهانی در ساختار سرمایه داری و مناسبات جدیدی است که از اواخر قرن بیستم به نام نئولیبرالیسم (تعدیل ساختاری و خصوصی سازی) در بیشتر کشورهای جهان به وسیله دو بازوی سرمایه‌داری مالی ، بانک جهانی و صندوق بین المللی پول ، با شیوه بازار آزاد کاربردی شده است .

سرمایه‌داری جهانی تا به امروز هرگز بدون بحران های ویرانگر به سر نبرده است و بحران های آن بدون جنگ پایان ناپذیر خواهند بود . جنگ ، تجاوز و نسل کشی فرایند این ساختار واپس گرا است . امپریالیست ها با ایجاد اتحادیه های آمریکا ، کانادا و مکزیک و از سوی دیگر اروپا ، ژاپن و روسیه ؛ نسل کشی را آغاز کرده‌اند ، نسل کشی با ابعاد میلیاردی . جنایات ضد بشری که برخلاف گذشته ، دیگر با نیروی نظامی و بمباران های آتش زا و شیمیایی یا اتمی و یا با کشتی های توپدار دوران استعمار نیست ، بلکه با موثرترین سلاح ((بازار)) صورت می‌پذیرد . آن هم در زیر پرچم حقوق بشر (بخوانید حقوق سرمایه داران) و دموکراسی و آزادی اندیشه (بخوانید آزادی بازار) . پدر خوانده‌ی ((دهکده جهانی)) آمریکا سال ها است با تظاهر به رویکردی

مذهبی ، کشورهای مسلمان نفت خیز را در دام ترفندهای اقتصادی - سیاسی خود گرفتار نموده است. متأسفانه عوامل سرسپرده داخلی در این مناسبات از عدم آگاهی نیروهای مذهبی در زمینه مسائل بسیار پیچیده اقتصادی بهره گرفته‌اند و سیاست های اقتصاد آمریکایی (تعدیل ساختاری و خصوصی سازی) را به عنوان تنها راه اقتصادی به این کشورها تحمیل نموده‌اند و بدین شیوه این سیستم ها را به سوی بحران های ویرانگر سوق داده‌اند .

تعدیل ساختاری و خصوصی سازی با نابودی منابع و سرمایه ملی کشورها و با صدور صنایع آلوده ساز به کشورهای به زانو درآمده ، تنها منافع امپریالیست ها را پاس می دارند . از سوی دیگر با اقتصاد بازار ، و بهره برداری و استثمار مضاعف نیروی کار ارزان کشورهای عقب رانده شده بدون تولید در کشور مادر ، سیل ارزش های اضافی را روانه بانک های خود می کنند . براساس تحقیقات علمی - اقتصادی که در سایت (<http://www.Iran-chabar>) انتشار یافته :((توتالیترسم اقتصادی به جای گلوله با گرسنگی توده های مردم را می کشند)) و در ادامه ((تجدید اقتصاد جهانی به رهبری نهادهای مالی واشنگتن بیش از پیش امکان توسعه اقتصاد ملی کشورهای جهان سوم را مانع می گردد ، زیرا بین المللی شدن سیاست اقتصادی ، کشورها را به سرزمین های اقتصادی باز و اقتصاد ملی را به ((ذخیره‌های)) نیروی کار ارزان و منابع طبیعی تبدیل می کنند.)) با انتقال صنایع از شمال به جنوب فقر زده ، بیکاری و بی خانمانی دامان کارگران اروپایی - آمریکایی را هم گرفته است . آن هایی که به دلیل عدم شناخت طبقاتی در زیر پرچم عوام فریبانه لیبرال ها و نئولیبرال ها ، چشم امید به پارلمنتاریسم و سوسیال دموکراسی نوع سرمایه داری داشته‌اند اینک در “هتل کارتون” ، زیر پل ها فقر را می جوند و تجربه می کنند . در دوره جنگ سرد ، وجود یک جبهه کار نیرومند (جامعه سوسیالیستی) سرمایه داری جهانی را وادار کرده بود تن به امتیازاتی برای نیروی کار بدهد ، که هرگز بدان مایل نبود (دولت رفاه) و با شکست این جبهه ، همه این امتیازات را پس گرفت . اعتراض امروز مردم اروپا و آمریکا به وال استریت در حقیقت اعتراض به یک صد سال دروغ و ریاکاری لیبرال ها و سوسیال دموکرات ها است . اعتراض به عدم شناخت طبقاتی خودشان در درک سرشت و درون مایه سرمایه داری جهانی است .

جنگ در هر صورتش دستاوردی جز رونق اقتصادی برای صنایع نظامی کشورهای امپریالیستی در پی نخواهد داشت . ولی ویرانی زیر ساخت های صنعتی کشورهای عقب رانده شده و عوارض بعدی آن ، نسل کشی با ابزار بیکاری ، گرسنگی و بیماری غیر قابل اجتناب می باشد . بنا بر این سیاست های جنگ طلبانه امپریالیستی و دستیاران منطقه‌ای ایشان را محکوم می کنیم و با علت عمده و اصلی این شرایط نابهنجار که پذیرفتن سیاست های تحمیلی اقتصادی آمریکا در ایران (تعدیل ساختاری و خصوصی سازی) می باشد نیز به شدت مخالفیم .

باتوجه به امکانات بسیار گسترده‌ی انرژی سبز در ایران چرا ما نباید سرمایه گذاریمان را در این زمینه گسترش دهیم ؟ جنوب ایران و کویرهای لوت و نمک به ندرت ابری به خود می بینند از این رو می توانند بزرگترین منابع تولید انرژی خورشیدی باشند . بادهای نود روزه سیستان و بادهای منجیل منبع دیگری از انرژی سبز هستند . در کنار همه قله های بلند ایران (قله های بالای چهار هزار متر در رشته کوههای البرز و زاگرس فراوان است) یک جریان باد از ارتفاعات به سوی کوهپایه ها در حال وزیدن است که در ساعات بعدی روز در جهت مقابل جریان می یابد . از سوی دیگر کشور ما دارای بزرگترین منابع گاز جهان است . ما می -

توانیم با اتکا به آن و به جای لوله کشی گاز به خانه‌ها ، نیروگاه‌های تولید الکتریسیته با انرژی گاز ایجاد کنیم که آلاینده‌گی آن بسیار محدود است . ولی با کمال تاسف می‌بینیم به پیروی از سیاست های تحمیلی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول ، همه پروژه‌های بزرگ ایران تعطیل شده‌اند . تنها تعداد بسیار محدودی فعالند . این باعث گردیده تا ذخایر گاز مشترک ایران و قطر بوسیله قطر استخراج گردد . از سوی دیگر شاهد هستیم که کشورهای دارای تکنولوژی بسیار پیشرفته همچون آلمان و ژاپن به دلیل زیان های غیر قابل جبران انرژی اتمی به محیط زیست ، در حال برنامه‌ریزی هستند تا این شیوه تولید انرژی را به کلی حذف نمایند و رویکرد آن ها بسوی منابع انرژی سبز می‌باشد، ولی ما با پافشاری روی غنی سازی اورانیوم برای تکنولوژی هسته‌ای ، همان تکنولوژی که در حال طرد شدن از عرصه جهانی است به امپریالیست ها بهانه می‌دهیم تا نسل کشی در عراق را که تنها با تحریم ، تعداد ۵۰۰,۰۰۰ کودک زیر پنج سال را از بی دارویی و گرسنگی کشتند* در ایران تکرار کنند .

۱۲ اسفند ۱۳۹۰

اتحادیه نیروی کار پروژه ای

تنظیم کننده: ناصر آقاجری

اربابان جدید جهان ، نویسنده : جان پیلجر ، صفحه ۸۸ & ۸۷